

Geschiedenis van Israël in een Notedop

Waar zijn wij?

Volgende pagina ►

Hoe is het allemaal begonnen? → 1920-1946: het Britse mandaat

1920 - 1946 Het Britse Mandaat

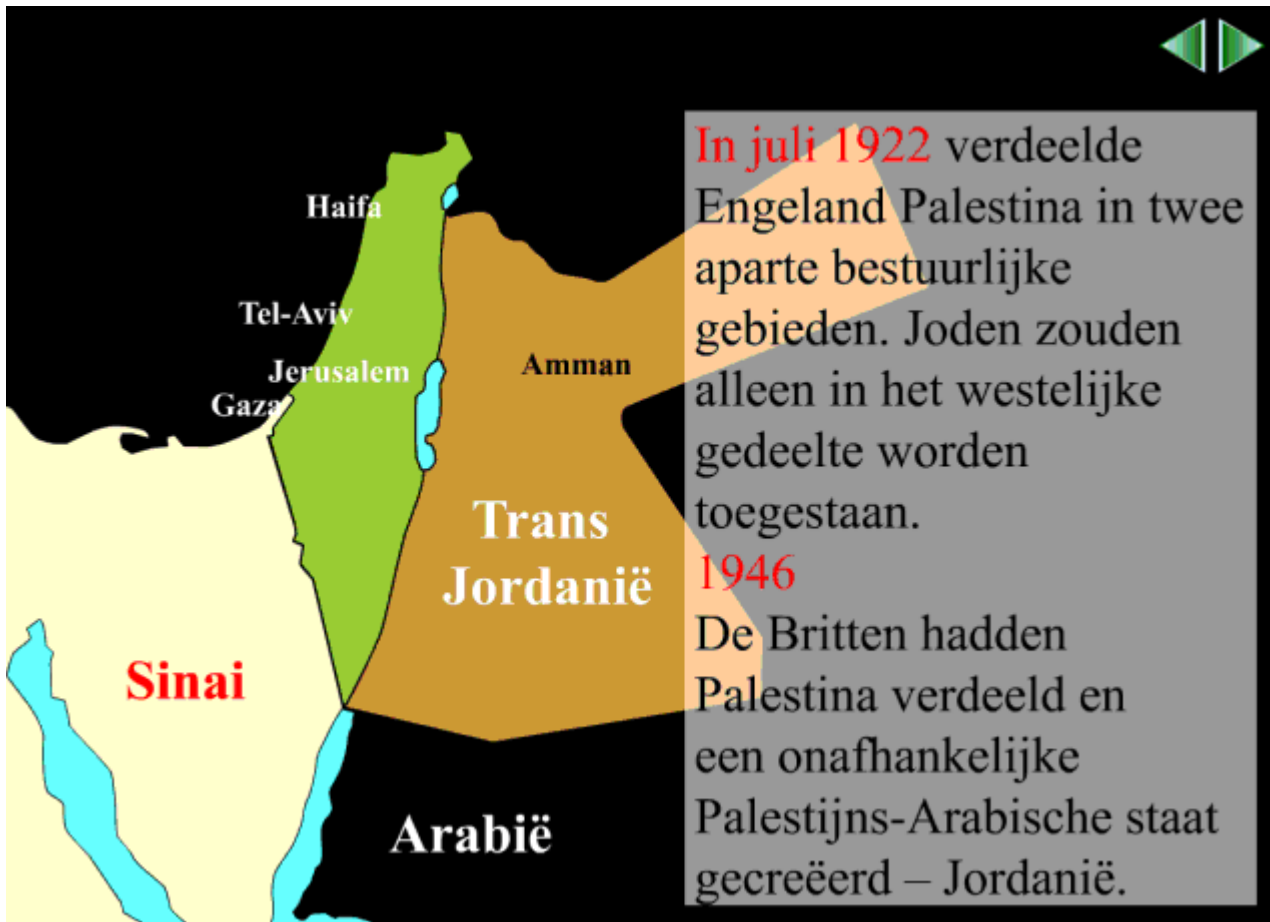
Volgens de bepalingen van het Mandaat was de voornaamste verplichting van Engeland het bevorderen van de uitvoering van de Balfour Declaratie van 2 november 1917, welke

"de stichting van een nationaal tehuis voor het Joodse volk"

verzekerde.

1922-1946

November 1947

Op de dag dat Israël zich onafhankelijk verklaarde

The map shows the geographical location of Israel, with orange representing the Jewish state and yellow representing the Arab state. Blue arrows indicate military movements from the Libanese leger (Lebanese army), Syriscche leger (Syrian army), Irakese leger (Iraqi army), Jordaanse leger (Jordanian army), and Egyptische leger (Egyptian army) towards Israel. Red starburst symbols are placed along the borders to represent military attacks or threats.

Op de dag dat Israël zich onafhankelijk verklaarde

De legers van Libanon, Syrië, Jordanië, Egypte en Irak vielen het kleine nieuwe landje aan met de verklaarde bedoeling het te vernietigen.

De nieuwe Joodse staat overleefde het.

Het vluchtelingenprobleem

The map shows the borders of Israel with blue arrows pointing into the country and red arrows pointing out. The text on the left explains that approximately 600,000 Jews fled from various Arab states to find refuge in the State of Israel. The text on the right explains that approximately 720,000 Arabs, encouraged by their leaders, fled from the area that is now Israel.

Iets om over na te denken...

Ongeveer 600.000 Joden vluchtten uit de diverse Arabische staten en vonden een toevluchtsoord in de Staat Israël.

Ongeveer 720.000 Arabieren, aangemoedigd door hun leiders, vluchtten uit wat nu Israël is.

1949

In 1949 ondertekende Israël wapenstilstandsakkoorden met Egypte, Syrië, Libanon en Jordanië.

Door de Arabische staten werd geen enkele poging gedaan om het vluchtelingenprobleem op te lossen; in plaats daarvan werden zij in kampen gehouden, met de bedoeling hen **als politieke pionnen te gebruiken.**

Arabische staten aanvaarden nog steeds niet het bestaan van de staat Israël

Gedurende de eerste maanden van 1966 schoten de Syriërs vanuit de Golan Hoogvlakte in het wilde weg op Israëlische steden.

Op 15 mei 1967
trokken Egyptische legereenheden
de Sinai in.

The map shows the Sinai Peninsula in olive green, bordered by Israel to the east and Jordan to the west. A blue line indicates the Egyptian military's advance from the Gulf of Suez into the Sinai. Two blue curved arrows on the left side of the map point towards the Sinai, indicating the direction of the military movement.

Op 18 mei 1967
joeg Egypte de V.N. Vredesmacht
weg van de grenzen met Israël.

This map is identical to the one above, showing the Sinai Peninsula and the Egyptian military advance. It includes the same blue line and arrows. The text overlay describes the UN Truce Supervision Agency's withdrawal from the border with Israel.

Op 22 mei 1967
sloten de Egyptenaren
de Straat van Tiran af voor
Israëlische schepen.

The map shows the Eastern Mediterranean region, including the Sinai Peninsula, Jordan, and Israel. A blue dot marks the Strait of Tiran, which is highlighted in blue. The text is centered over the map.

Op 25 mei 1967
stelden Jordaanse,
Irakese en Saudi-Arabische legers,
daartoe aangemoedigd door Egypte en Syrië,
zich op langs de Israëlische grenzen.

The map shows the Eastern Mediterranean region, including the Sinai Peninsula, Jordan, and Israel. Red arrows point from the north and east towards the Israeli borders, indicating military movements. The Strait of Tiran is marked with a blue dot. The text is centered over the map.

Ter herinnering:

Het omstreden gebied „de West Bank” had sinds 1948 bij Jordanië gehoord, het was **niet** van de Arabieren die in Palestina leefden.

De resolutie, die in september 1967 op de Arabische Topconferentie in Chartoem werd aangenomen:

geen vrede met Israël

geen erkenning van Israël

geen onderhandelingen met Israël

de Arabische staten sloten de deur voor iedere vooruitgang naar vrede.

1970 - Burgeroorlog in Jordanië

Tussen medio 1968 en eind 1969 had Arafat en de PLO een staat in Jordanië opgericht, terwijl zij het land terroriseerden en poogden Koning Hoessein omver te werpen.

Hoessein en Arafat werkten herhaaldelijk uitgebreide en gespecificeerde overeenkomsten uit om de chaos onder controle te krijgen. Iedere keer negeerde Arafat de verdragen en deed hen persoonlijk geweld aan.

De koning maakt zelfs het nog nimmer voorgekomen en verbazingwekkende gebaar door aan te bieden om een regering te vormen, samen met Arafat, waarin de PLO-leider de premier zou worden.

Arafat weigerde!

Omdat hij wist dat aan een dergelijke overeenkomst een staartje zat. Hij zou zijn terroristische activiteiten tegen Israël moeten inperken. Die prijs was de hoog voor Arafat – en dat zal het altijd zijn.

De volgende poging om Israël te vernietigen werd uitgevoerd op 6 oktober 1973.

Egypte en Syrië lanceerden een gezamenlijk georganiseerde militaire aanval tegen Israël. Zij hadden er voor gekozen om op **Jom Kippoer aan te vallen, op de heiligste dag van het Joodse jaar**, een dag waarop de meeste Israëli's zich biddend en vastend in de synagogen bevonden.

Israël werd opnieuw gedwongen zijn bestaan te verdedigen.

Drie ernstige pogingen zijn er gedaan door de Arabische wereld, om Israël te vernietigen.

1948 1967 1973

En toch, Israël streeft nog steeds naar VREDE.

Israël gaf de Sinai woestijn terug aan Egypte in ruil voor een **vredesverdrag**.

Er werd een **vredesverdrag** getekend tussen Israël en Jordanië.

Israël was **zeer dicht bij** een overeenkomst met de Palestijnen, welke een Palestijnse staat tot resultaat zou hebben gehad.

MAAR...

Arafats visie van het Midden Oosten
is er een waar **Israël niet bestaat.**

Dit zal nooit gebeuren !

Ondanks dit alles zal

Israël er steeds naar blijven
streven **om een ware vrede te
sluiten met het Palestijnse volk.**

 Vorige paginaStart presentatie

Deze presentatie is niet bedoeld om een alles omvattend historisch overzicht te geven van het Midden Oosten, of om alle aspecten van het Israëlisch-Arabisch conflict te behandelen. Het doel van deze presentatie is om een kort overzicht te geven voor diegenen die geen tijd hebben om dieper op de details van het conflict in te gaan, en ook voor diegenen die Israël zien als de oorlogstoker van het Midden Oosten en als een wrede agressor.

Deze presentatie werd gemaakt op vrijwillige basis, om een beter begrip te bevorderen van de huidige situatie in het Midden oosten.

© Geschiedenis in een Notendop werd, onder de titel
„History in a Nutshell” ontworpen door Udi Ohana.
Vrijwillig in het Nederlands vertaald door Zwi Goldberg

www.conceptwizard.com

Neem contact met ons op

Voor meer informatie over deze presentatie:

